

Poslední výstup

Gladly S.W.

Když se den krátí a noci dlouhý
Probudí v člověku tajemný touhy
Pokořit místa, kde nikdo není
A taky života málo si cení

Nad deskou u vína, našeho stolu
Nádhernej polibek, dáme si spolu
No...pak ti povím, kdy chlapi pláčou
Proč lezou po skalách a výšek skáčou

Podle svých možností v létě i lednu
Posvítím na cestu, náladu zvednu
Ztraceným poutníkům, ať hlavně vidí
Světýlko majáku, v příbytku lidí

Kov o kov cinká, skoby jsou nutný
V tónech se rozezní stupnice smutný
Že by snad věděly, co bude večer
Až lano povolí, když v uzlech klečel

Vysoko nad všemi, nad širým světem
Blízko je ke hvězdám, nebeským dětem
Chtěl poslat tenkrát, do temných mraků
Poslední dopis, na křídlech ptáků

Jenže tak vysoko žádnéj z nich neletí
Jen by si ublížil v mrazivém objetí
Zranil si tělo a malou duši
Ve větvích zpívat víc, tam jim to sluší

Až ve snu zalepil ledovou obálku
Sněhovou vločku použil na známku
Kameným květem napsal zpět adresu
Vítr ji odnesl domů tam do lesů

Hory si oblékly závoje černý
Pro ty co zůstaly navždycky věrný
Na zemi netušil ani tvor jediný
Kdy srdce utichlo uprostřed vteřiny